ים:

לשון התוספות דאיתמר נתכוין להגביה התלוש וחתך המחובר.

לפי מה שפירשנו לריך לומר ועלה בידו מחובר אותו עלמו פש שמתכוון לו דאי חתך מחובר אחר אמאי נקט נתכוון לתלוש אפיי

נתכוין למחובר פטור כמו ההיא דשתי נרות ונתכוון לכבות את זו

ז) שבת הלו. פסחים עב.. ק) וברכות

לו. וש"ג ועמ"ש על גליוו חגינה טו: בס"דו. ט) ס"א דסברי.

ָר. כן:

כן: ב מייי שם: בג ג מייי פיין שם הלי יח: בד ד מייי פייע מהלי שבת הלכה יח וכתכמים: בה ה מייי פייח מהלי שגגות

הני ח: בו ו מייי שם פ"ב הלי ח: בו ז מייי פ"א מהלי שבת הלכה :10

תורה אור השלם

ו. וְאָם נָבֶּשׁ כִּי תָחֲטָא וְעָשְׁתָה אַחַת מִבָּל מִצְוֹת יְיָ אֲשָׁר לֹא תַעְשָׁינָה וְלֹא יָדִע וְאָשָׁם וְנְשָׁא תַּעְשָׁינָה וְלֹא יִדִע וְאָשָׁם וְנְשָׁא ייקוא... עונו: 2. או הודע אליו הטאתו אשר השא בה הביא את קרבנו שעיר עזים זבר תמים: ייקרא ד כג

שימה מקובצת

ש ביור בין בבור מדושין כן בשבת פטור דהא אמר רב נחנון אמר שמואל מתעסק בחלבים ובעריות חייב משכן נהנון את מקום (מעסק בשבת פטור מ"ב" (2 פטור ס"" נ"א ד" ארכיון להתיכה דהלוש איכיון: האיטרוא אמר ר" יוסי לא תיבת הדאיטרוא אמר ר" יוסי לא תיבת . אומר נמחק: ס עי׳ בחדושין: זן תיבת פטור נמחק: זן שזורי ר"ש אומרים לא: זו מתיבת א"כ עד תיבת אמר ר"ע נרשם על כל תיבה קו להורות כי יתר הוא לפ"ד: ען ין עי' בחדושין: יל) חייב. עי' תוס' (שנת דף ענ): יב) אמר ר' יהודה אפילו. תיבת אומר נמחק: יגן הכא דמתעסק יש אמר ה" יהודה אפילו. תיבת עו אמר הי יהודה אפילו. תיבת שומ לבד בנון מבסרין: שו משפחה בקשהו ובי בנון מבסרין: שו משפחה בקשהו ובי היהשע כר לא החלב בעשהה בקשהו ומחשבתו: מבחל לא הבי לשונה בל הי בי אל החלב בי של הוא בל הא הבי לשונה בי היה בל הא בל לשונה בי היה בל הא בל ברו בי אל החלב אומר מהות בהי שוגב ברו לא בל היה בי אומר מותר דהוי שוגב ברו אוגר היינו אומר מותר ע"כ: "שו שומן. גלות לאכול חלב דהוי שוגג ברי לאכול חלב דהוי שוגג ברי לאכול חלב דהוי שוגג ברי לאכול חלב דהוי שוגג בל לאכול חלב דהוי שוגג בל לאכול חלב דהוי שוגג ברי גלות לאכול חלב דהוי שוגג בל לות בל הוי שוגן בל מותר ההיי אוג הבכול אות בל חלב בהוי אל א הבבתי והל חלב הוי שהוא הל הלשון להתיכה מיינו נחכוין להתיכה שומן שאמר בישר לעיל שהוא שומן שאמר בישר לעיל שהוא שתונ ברו בל ולובר אשתו שומן שאמר בישר לא לובר הייא לו לובר אשתו שומן שאמר בישר אחתו . שוגג וכד היה לו לומר אשתו טהורה ואחותו עמו כבית ומכוין לבא על אשתו ונשמטה אשתו לא ידע ובא אחותו במקומה א"נ אשתו נדה ואחותו עמו בבית ונתכוין לבא על אשתו ובא על אחותו והיינו דומיא דמתעסק דחלב דפי׳ רש״י בעצמו לעיל: למחר הא גמר אות ו' נמחק:למחייב דלאו מתעסק הוא שהרי ללקיטת תאנים נתכוין וליקט תאנים ואת אמרת מתעסק וליקט תאנים ואת אמרת מתעסק בשבת מטור בישבת מטור בישבת מטור בהשבת אותר במשבת בסוב במאד במיג ובסיא אינו: בנחק: עם מיבות אפילור "הודשע מחייב בנחק: עם מיבות אפילור "הודשע מחייב בעוד במאד באון המקומן שהיבת אבל נדשם קל המעלה בישבת אבל נדשם קל המעלה בישבת בקשבת בקשרו מו צריך אבל לא נעשה בקשרו מכושבר אבל מתעסק אודר בעוד דוב שבשעה: מון מהחשבתו אבל מתעסק אודר בעוד דוב שבד זה פוצרו הו הייליקט את זה אפילו להיי משור לחדיה אפילו להיי אליעור שהרי לא בעוד הבקשר בקשרות בעוד הבישור בקוד הו מצור להיים בשנים הבקשרה בשלח בליים אליעור שהרי לא בעוד הבשים הקשרה בשלח בליים בשנים הבשור לדיה אפילו להיי אליעור שהרי לא בעוד הבשים הקשרה בשנים הבשור להיים להצור בליים בשנים הבשור להיים אליעור שהרי לא בעוד הבשים הבישבר השנים בעוד הו בשנים בשנים בשנים בשנים הבישנים בשנים ב אליעזר שהרי לא נעשית בקשתו שמעולם לא נתכוין לאותו מחובר שליקט. כך יש בגמרא ישנה בגליון תוס': לח) עצמו

וכיבה את זו ורבינו שלמה ילחקי לא פירש כן יש: דהא לא איבוון לחתיבה דאיםורא, ואם מאמר שונג נמי דכל התורה כולה לא מתכוון לאיסור ויש לומר בכל התורה כולה כשאמר מותר הוא בשוגג בדבר שהוא ידוע לנו שהוא איסור אבל הכא מתכוון לדבר שהוא היתר לכולי עלמא אם היה כפי מה שהוא סבור ולכך פטור משום דהוי מתעסק: אבל בחד מינא אפילו רבי יהושע מחייב ט. לכך פריך לשמואל ולא פריך לאביי ורבא דלעיל משום דלשמואל איירי בהכי במתכוין לאיסור לאז ומיפטר מטעם מלאכת מחשבת אבל לאביי ורבא לא פריך משום דאינהו לא מיירו בהכי אלא מיירו שנתכוון להיתר דפטור מטעם בה פרט למתעסק דהכי סוגיא דלעיל: הכא במאי עסקינן שאבד מלקם מלבו כגון שנתכוון כו'. ובהא פליגי ר' אליעזר ורבי יהושע כדמפרש הש"ס וניחא עתה דלא פריך

הא בחד מינא חייב דדכוומיה בחד מינא קמיירי כגון שנתכוון ללקט תאנים הללו ושכח וכסבור תאנים אחרים בעינא שהם מלד אחר והלכה ידו על התאנים הראשונים ומשום הכי חייב כיון דמעיקרא לתאנים הללו נתכוון דהה דתנוור מנונה מוחכם מחשבת בנתכוון לחתוך מחובר זה וחתך מחובר אחר מיירי שלא אבד מלקט מלבו שלא נתכוון מעולם [אלא] לאותו

שידע שחמא אמר לו ר"ש זהו שמביא אשם תלוי שנאמר ועשה ולא ידע וזה לא ידע במה עשה אבל ספק אכל חלב ספק לא אכל צא ושאל עליו אם מביא אשם תלוי אם לאו מאי הוי עלה ת"ש חמא ולא ידע במה חמא או "ספק חמא ספק לא חמא מביא אשם תלוי מאן שמענא ליה דאמר חמא ואין ידוע במאי חמא מביא אשם תלוי ר"ש וקא תני ספק חמא ספק לא חמא מביא אשם תלוי שמע מינה ס"ל לרכי שמעון ספק חמא ספק לא חמא מביא אשם תלוי: ר' שמעון שזורי ור"ש יו אומר לא נחלקו כו' ₪ אם כן מה ת"ל מתעםק בחלבים אמר חמא בה פרט למתעםק: אמר אמר שמואל מתעםק בחלבים ועריות חייב שכן נהנה מתעסק בשבת פטור מלאכת מחשבת אסרה תורה שהיו לו שני יותנן מי שהיו לו שני שהיו לו שני יותנן מי שהיו לו שני תינוקות אחד למול בשבת ואחד למול אחר השבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת רבי אליעזר מחייב חמאת ורבי יהושע יפומר עד כאן לא פמר רבי יהושע אלא משום דקסבר מעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה פטור אבל מתעסק בדבר דלאו מצוה אפילו רבי יהושע מחייב אמר לו הנח לתינוקות הואיל ומקלקל בחבורה חייב יו מתעסק בחבורה חייב איתיביה רב יהודה לשמואל ים ר' יהודה אומר אפי' מתכוין ללקט תאנים וליקט ענבים ענבים וליקט תאנים שחורות וליקט לבנות לבנות וליקט שחורות ר"א מחייב חטאת ורבי יהושע יפוטר והא הכא יי מתעסק הוא ורבי יהושע נמי לא קא פטר אלא מן מינא למינא אבל בחד מינא אפילו רבי יהושע מחייב אמר ליה 🕫 שיננא שבוק מתני' ותא יח בתראי הכא במאי עסקינן כגון שאבד מלקט מלבו ייח נתכוון ללקט ענבים ושכח וסבור תאנים בעינא והלכה ידו על הענבים דרבי אליעזר סבר הרי נעשתה ייי כוונתו ורבי יהושע סבר הרי לא נעשתה כוונתו ומחשבתו

> . ממש דפטר ר' יהושע בב' מינין אפילו מתעסק בדבר אסור ותמהני אם פטר ר' יהושע דלכאורה מחייב וא"כ למה נאמר כו' פי' בדבר שהוא אמת שמותר כגון להגביה את

מתעסק דמאי אי דחלבים ועריות חייב 🗈 פסן דאמר רב נחמן אמר שמואל "המתעםק] פס בחלבים ועריות חייב שכן נהנה שואי מתעםק בשבת פמור פ מאי מעמא ימלאכת מחשבת אסרה תורה לרבא משכחת לה כגון שנתכוון לחתוך את התלוש וחתך את המחובר לאביי משכחת לה כגון דנתכוון להגביה את התלוש וחתך את המחובר דאיתמר סנתכוון להגביה את התלוש יוחתך את המחובר פמור מאי מעמא דהא לא איכוון לשום חתיכה לחתוך את התלוש וחתך את המחובר אביי אמר חייב דהא איכוון לשום חתיכה רבא אמר יפטור ב דהא לא איכוון לחתיכה דאיסורא: דם רבי יוםי אומר לא נחלקו כו': תניא אמר להן רבי יוםי דקדקתם אחרי מאי אמרי ליה דאמר להו דקדקתם אחרי הכי א"ל יו הגביה בין השמשות מהו אמר להו דקדקתם אחרי ונימא להו מקצת הגבהה היתה מהיום ומקצתה למחר הכי נמי קאמר להו דקדקתם אחרי ולא העליתם בידכם כלום ולרבי יוםי גמר מלאכה לרבי אליעזר יו פמור הא שמענא ליה דמחייב דתנן ירבי אליעזר אומר האורג שלשה חומין בתחלה ואחד על האריג חייב אמר רב יוםף רבי יוםי אליבא דר"א הכי מתני רבי אליעזר אומר האורג שלשה חומין בתחלה ושנים על האריג חייב: א"ר יהודה פוטרו היה רבי יהושע אף מאשם תלוי: תניא

א"ר יהודה פוטרו היה רבי יהושע אף מאשם מחובר הראשון: תלוי שנאמר יכי תחמא ולא ידע פרם לזה היינו

הוא דאותה שנתכוין אותה ליקט מתיב הוא דאותה שנחכוין אותה ליקט מרבו מחשבה ראשונה של לקיטה אבדה מלבו ושכחה כגון שמברין ללקוט ענבים ומאי טעמא פטר רבי יהושע כגון שאבד מלקט מלבו מחשבה ראשונה של לקיטה אבדה מלבו ושכחה כגון שנחכוין ללקוט ענבים ושכח וכסבור תאנים בעינא והלכה ידו על הענבים וליקטן בלא מתכוון הרי נעשית בקשתו שלענבים היה לריך (ד) יח [אבל לא נעשית מחשבתון שבשעת לקיטה חשב על החאנים ועכשיו נמצא שלא נעשית מחשבתו ואנן תרוייהו בעינן בקשתו ומחשבתו יש:

ממעסק בחלבים. יו כגון חלב ושומן לפניו ונודע שזה חלב וזה שומן ומסכוון לאכול שומן והביט למקום אחר והלכה ידו אל החלב ואכלו אי נמי חלב וחלב לפניו וסבור שהוא שומן ונחכוין לאכול חתיכה זו ואכל את זו ולא דמי לשוגג דשוגג היינו שנתכוין לחתיכה זו עלמה אבל סבור שהוא שומן יתו: מתעסק

בעריום. כגון נתכוון לבוא על אשתו

נדה וסבור יש טהורה היא אחותו

כדי להוליאו דאהגבהה חייב מיד שיש

הגבהה שהיא הולאה כגון שהיא סמוך

לרשות הרבים והוא עומד ברשות הרבים

מהו היכי מלית למימר התם מהלתה

היום ומקלתה למחר: דקדקתם אחרי.

וחשבתם לנלחני ולא הועלתם כלום

דאיכא למימר נמי מקצת הגבהה היום

ומהלת הגבהה למחר: ולר' יוסי.

נהי נמי דמקלתה היום ומקלתה למחר

ם (הוא) גמר מלאכה הוא אמאי קאמר

לדברי הכל פטור והא שמעינו ליה

לרבי אליעזר דמחייב: ושנים על

באריג. כל השינוור הוא זה ודחחלה

היינו טעמא דבעי שלשה משום דסתריש

דשנים אינן מתקיימין אבל הכא איכא

למימר חליו היום וחליו למחר: כי

מחטא ולא ידע ואשם. גבי אשם חלוי

כתיב: מחי הוי עלה. דספה חכל

ספק לא אכל אליבא דר"ש: חטא ואינו

יודע במחי חטח. כגון חלב ונותר

לפניו ולא ידע איזו מהן אכל או ספק

חטא או ספק לא חטא כגון שומן וחלב

לפניו: מינוקום היינו ממעסק. שנתכוון

למול את זה ומל את זה ושוגג כגוו

שהיה מתכוין לזה עלמו אבל סבור שנולד

בשבת: בדבר דלאו מלוה. כגון נתכוין

לתאנה זו ולקט את זו: מקלקל בחבורה

חייב. דהכי אמרינן בבבא קמא בפרק המניח את הכד (דף לד:) כל

המקלקלין פטורין חוץ מחובל ומבעיר: אבל בחד מינא אפילו רבי יהושע

מחייב. כאו ואת אמרת מתעסק בשבת

פטור דמשמע בסתם ואפילו בחד

(ג) מינה: יכן אפילו ר' יהושע מחייב. כגן דלאו מתעסק הוא שהרי ללקיטת תאנים נתכוון וליקט תאנים אף על גב

דאביי ורבא לא פטרי במתעסק אלא

במתכוין להיתר כגון לחתוך את התלוש

כח אבל שמואל אפי׳ במתעסק באיסור

פטר מדנקט הש"ס למילתיה מלאכת

מחשבת חסרה תורה משמע שיתכוין כה בו: ותח בתרחי. תריך כוותי

דמתעסק פטור והכא לאו מתעסק

ואשתו לתניו ונשתנות אשתו ולא ידנו הגהות הב"ח ובאה אחותו במקומה ולא דמי לשוגג (h) גמ' אי דחלנים ועריות חייב שכן נהנה אלא מתעסק דשבת פטור דאמר רב נחמן אמר שמואל המתעסק בחלנים דשוגג כגון שנתכוון לזו עלמה וסבור שהיה השתו: הלה מתעסק (כ) בשבת. אתר שמואל התתמעם המלכים בעומל התתמעם המלכים בעם מטר בעם בעם מטר בעם בעם מטר ב להכי אתא קרא למיפטריה. מתעסק בשבת מפרש לקמיה: מלחכת מחשבת. שחשב ונתכוון למלאכה זו עלמה: משכחת לה. מתעסק בשבת כגון שנתכוון כו': להגביה. פטור לדברי הכל דהאי מתעסק הוי דלא נתכוון לשום חתיכה: דקדקתם אחרי. כלומר נצחתוני והפחתוני: הגביה. חפד ביו השמשות שבין שבת ליום הכיפורים

מוסף רש"י

המתעסק בחלבים ועריות. כשעלה צידו חלבים ועריות היה מתעסק ולח נתכיון לכך, כל מתעסק קרי ליה שחינו מתכוין בדבר זה כלל (שנחדרין שב.). מלאכת מחשבת אסרה תורה. שחשב לעשות זאת (שם) שנתכוין לעשות מלאכה וכסבור שהיום חול לשמות ותמוכה הספור שהיום שבת (ב"ק בו:) שנסתכה פרשת שבת לתלחכת המשכן בויקהל, ותלחכת מחשבת שהעושה חותה מתכוין למלאכה גמורה אלא ששגג בשבת, או סבור שמלאכה זו מותרת חבחים מז. וכעי״ז חגיגה י:). נתכוון להגביה את התלוש. כגון דנפל להגביה את התלוש. כגון דנפל להגביה את התלוש. כגון דנפל כסכן בערות בידכן ותמכון להניביה, ודתרך את המדובר הדמינה בידכי להכיביה, ודתרך את המדובר הדמינה בידכי להכיב לשל מע מעם בקדב לחת המדובר לכך אל של של בידכי להל מעוכה להניביה של היד ול מתלכת, חד מתמקם בהגבהה של היד אומר. לחל להכים אל ידנור אומר. לחל למן המם של מול להנון אתם של בנד, ראחד על הארב. לשח הדוטין (שבח קה.) בידנו לל בנד, ראחד על הארב. לש מו מתילם לתכנו מתל מתילם מתילם מתילם מתל כל הלדים מתוכם ביד של בנד, ראחד על הארב. לש של כגד, ואחד על האריג. מס מוסיף הוח על החריג שיעורו כחחת, דמלטרף עם השחר (שם). ר' אליעזר מחייב חטאת. דטעה בדבר מלוה ולח עשה מלוה דטעה בדבר מלוה ולח עשה מלוה הוא ועבד ליה חבורה שלא לצורד

רבינו גרשום

דיעה. ודאי: אמר ריש לקיש הא ידיעה. וראי: אמר ריש לקיש הא מני ר' ישמעאל היא. דאמר בפ' קמא דשבועות דלא בעי ידיעה בתחלה והילכך אפי' אם לא הוה ידיעה כלל חייב: ור' יוחגן אמר אפילו תימא רבנן, דבעו אמר אפילו הימא רבנן. דבער יידעה בתחלה ובסוף (ביצ) הרי יידעה בתחלה ובסוף (ביצ) מונע טומאה המילבן הייב: קסיד כאן עשו ספק ידעה כידיעה ודאי הילבן הייב: קסיד כאן עשו הילבן הייב: קסיד כאן עשו אדר יותנן אדרי יותנן קשיא דרי יותנן אדרי יותנן בספן ידעה אמר דרי יותנן הארי יידעה אינה חלב (אמר) דספק ידעיה אינה חיב הטאת חלב (אמר) דספק ידעה אינה חיב הטאת בעל ידעה ודאי אלא אשם כעל ידעה ודאי אלא אשם כעל אדרש לקיש דכיון דאמר ריש לקיש ליידע מחלה ריש לקיש דכיון דאמר ריש לקיש מחלק מחלקת להטאות אמאי מחלים מחלקת להטאות אמאי מוקים מחלקת החטאות אמאי מוקים מחלקת החטאות אמאי מוקים מחלקת להטאות אמאי מוקרם מחלקת החטאות אמאי מוקרם מחלקת החטאות אמאי מוקרם מחלקת החטאות אמאי מוקרם מחלקת החטאות אמידעה הייצה המוקרם מחלקת החטאות אמאי מוקרם מחלקת החטאות אמצרים בייצה הייצה בייצה המוקב החטיב הייצה המוקב החטיב המודעה הייצה המודעה המודעה המודעה המודעה המודעה המודעה המודעה המודעה המודעה הייצה המודעה המודע מחלקת לחטאות אמאי מוקים הא דשבילין דחייב כר׳ ישמעאל לוקמה כרבי: בשלמא דר' יוחנן אדר' יוחנן לא קשיא. כאן גבי קדש הוא דעשו ספק ידיעה

קדש הוא דעשו ספק ידיעה בתחלה כודאי ידיעה דידיעה תחלה דקודש ומקדש לא אשכחן בהריא אלא מכללא אתו כדאמר ונעלם מכלל שידע הלכך כיון דלא

בתחלה כודהי אינות המהני אם פטר רי יהושע דלכאורה מחייב וא"כ למה נאמר כוי פ" בדבר שהוא אמת שמותר כגון להגביה את ההלוש וחתך את המחבר או מתכוין לאטרו נמיד אם מתכוין לבכות והדליק וחתי ב" שמות דרוקא בחושב ב" מינים דהוו שניהם שם אחד ב"עין אי אית מידי יידי הודה ואת זא אומיב ולמודא ממילתא דר"ש ששום דמצינו לדוות באבד מלקט מלבו להיות דר יידי משמע מחייב כן היה אומר זי היודה והא דלא אותיב תלמודא ממילתא דר"ש ששום דמצינו לדוות באבד מלקט מלבו ב" אלא הא קמ"ל דרי שמצאל לא ביני דיינה בתחלה ממנו" ב" משמע מחייב למודא ממילתא דר"ש ששום דמצינו לדוות באבד מלקט מלבו למותאילה מחכוין בשבועות דרי שבטצאל לאם מקדש ומועה המקף " מחייב את להם מקדש ומועה המקף מותר ב" לא מפורי ב" המועה ממועה" ב" ממועה ממועה ב" מותר ממועה ממועה ב" מותר ממועה מתועה ב" מותר מתועה מתועה מתועה מתועה ב" מתועה מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה מתועה ב" מתועה ב"